

שבת דף נט

עוד שאלה על הברייתא: אמר ר' יוחנן: **ניטלו עינבליהן עדיין טומאתן עליהן**. למאי חזו?
תשובה 1: אמר אביי: הואיל שההדיוט יכול להחזירו.

תשובה 2: אלא אמר רבא: הואיל וראוי להקישו על גבי חרס.

איתמר נמי, אמר רבי יוסי ברבי חנינא: הואיל וראוי להקישו על גבי חרס.

תשובה 3: רבי יוחנן אמר: הואיל וראוי לגמע בו מים לתינוק

קושי על ר' יוחנן: ורבי יוחנן לא בעי מעין מלאכה ראשונה? והתניא: **וכל כלי אשר ישב**

עליו וגו', יכול כפה סאה וישב עליה, כפה תרקב וישב עליה - יהא טמא, תלמוד לומר: **אשר ישב**

עליו - מי שמויחד לשיבה, יצא זה שאומרים לו "עמוד ונעשה מלאכתנו".

רבי אלעזר	רבי יוחנן
במדרסות אומרים עמוד ונעשה מלאכתנו, ואין אומרים בטמא מת עמוד ונעשה מלאכתנו	אף אומר בטמא מת עמוד ונעשה מלאכתנו!

תירוצ: איפוך קמייטא.

אמר רבי יוחנן: הואיל וראוי להקישו על גבי חרס

רבי יוסי ברבי חנינא אמר: הואיל וראוי לגמע בו מים לתינוק

קושי: ומאי חזית דאפכת קמייטא? איפוך בתרייתא!

תירוצ: הא שמעינן ליה לרבי יוחנן דבעי מעין מלאכה ראשונה, דתנן **סנדל של**

בהמה של מתכת טמא, למאי חזי?

רב	רבי חנינא	רבי יוחנן
ראוי לשתות בו מים במלחמה	ראוי לסוך בו שמן במלחמה	בשעה שבורח מן הקרב - מניחו ברגליו, ורץ על קוצין ועל הברקנים
מאי בין רב לרבי חנינא? - איכא בינייהו: דמאיס		
בין רבי יוחנן לרבי חנינא - איכא בינייהו: דיקר		

ולא בעיר של זהב.

שאלה: מאי בעיר של זהב?

תשובה: רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: ירושלים דדהבא, כדעבד ליה רבי עקיבא לדביתהו.

תנו רבנן:

רבי מאיר	חכמים	רבי אליעזר
לא תצא אשה בעיר של זהב, ואם יצתה - חייבת חטאת	לא תצא, ואם יצתה - פטורה	יוצאה אשה בעיר של זהב לכתחלה
משוי הוא	תכשיט הוא, דילמא שלפא ומחויא ליה ואתיא לאתויי	מאן דרכה למיפק בעיר של זהב - אשה חשובה, ואשה חשובה לא משלפא ומחויא.

כלילא

רבי	שמואל
אסר	שרי
דאניסכא (ממתכת)	כולי עלמא לא פליגי דאסור
דארוקתא (ממשי מקושטת בזהב או אבנים)	אניסכא עיקר ארוקתא עיקר

רב אשי מתני לקולא:

דאניסכא	דילמא שלפא ומחויא ואתי לאתויי	מאן דרכה למיפק בכלילא - אשה חשובה, ואשה חשובה לא שלפא ומחויא
דארוקתא	דכולי עלמא לא פליגי דשרי	

חיוזק לגירסה של אב אשי: אמר ליה רב שמואל בר בר חנה לרב יוסף: בפירוש אמרת לן משמיה דרב כלילא שרי.

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

עוד דעה בעניין כלילא : אמרו ליה לרב : אתא גברא רבה אריכא לנהרדעא ומטלע, ודרש : כלילא שרי. אמר : מאן גברא רבה אריכא [דאיטלע] - לוי.
הסקת מסקנות מזה שלוי בא לבבל : שמע מינה : נח נפשיה דרבי אפס, וייתיב רבי חנינא ברישא, ולא הוה ליה איניש ללוי למיתב גביה, וקאתי להכא.
קושי : ודילמא נח נפשיה דרבי חנינא, ורבי אפס כדקאי קאי, ולא הוה ליה איניש ללוי למיתב גביה, וקאתי להכא?
תירוץ : אם איתא דרבי חנינא שכיב - לוי לרבי אפס מיכף הוה כייף ליה. ותו, דרבי חנינא לא סגי דלא מליך. דכי הוה קא ניחא נפשיה דרבי, אמר : חנינא ברבי חמא יתיב בראש. וכתוב בהו בצדיקים ותגזר אמר ויקם לך וגו'
דרשת לוי תצאות מדרשתו : דרש לוי בנהרדעא : כלילא שרי, נפיק עשרין וארבע כלילי מכולה נהרדעא.
כנ"ל לגבי רבה בר אבוב : דרש רבה בר אבוב במחוזא : כלילא שרי, ונפקו תמני סרי כלילי מחדא מבואה.

אמר רב יהודה אמר רב שמואל : קמרא שרי.

ואיכא דאמרי : דאניסכא, ואמר רב ספרא : מידי דהוה אאבנט של מלכים	איכא דאמרי : דארוקתא ואמר רב ספרא - מידי דהוה אטלית מוזהבת
--	--

שאלה : אמר ליה רבינא לרב אשי : קמרא עילוי המיינא מאי?
תשובה : אמר ליה : תרי המייני קאמרת!

עוד הלכה בדיני הוצאה : אמר רב אשי : האי רסוקא, אי אית ליה מפרחייתא - שרי, ואי לא - אסיר.

ולא בקטלא.

שאלת בירור : מאי **קטלא**?

תשובה : מנקטא פארי.

נזמים - נזמי האף.

ולא בטבעת שאין עליה חותם

דיוק מהמשנה וקושי : הא יש עליה חותם - חייבת, אלמא : לאו תכשיט הוא. ורמינהו : **תכשיטי נשים טמאים, ואלו הן תכשיטי נשים : קטלאות, נזמים, וטבעות. וטבעת בין שיש עליה חותם בין שאין עליה חותם, ונזמי האף.**

תירוץ : ואמר רבי זירא : לא קשיא ; הא (משנתינו) - רבי נחמיה, הא (הברייתא) - רבנן. דתניא : **היא של מתכת וחותרמה של אלמוג - טמאה, היא של אלמוג וחותרמה של מתכת - טהורה, ורבי נחמיה מטמא. שהיה רבי נחמיה אומר : בטבעת - הלך אחר חותרמה**

